

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci navrhovatele: **Ing. J. Š., Ph.D.**, proti odpůrkyni: **obec Úholičky**, se sídlem Náves 10, Úholičky, zast. JUDr. Františkem Hrudkou, advokátem, se sídlem Vodičkova 30, Praha 1, v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Úholičky, schváleného zastupitelstvem obce dne 9. 3. 2020, č. 1/2020/OOP, v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2021, č. j. 55 A 22/2021 - 78,

t a k t o :

Kasační stížnosti **s e n e p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „krajský soud“) zrušil rozsudkem ze dne 12. 7. 2021, č. j. 55 A 22/2021 - 78 (dále jen „napadený rozsudek“), opatření obecné povahy – územní plán obce Úholičky, schválené zastupitelstvem obce dne 9. 3. 2020, č. 1/2020/OOP (dále jen „opatření obecné povahy“), v textové a grafické části vymezující plochu PB – přírodní pobytové na pozemku parc. č. X v k. ú. X, jehož vlastníkem je navrhovatel. Krajský soud shledal předmětnou část opatření obecné povahy nepřezkoumatelnou.

[2] Odpůrkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní rozsudek krajského soudu napadá kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Její součástí stěžovatelka učinila též návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Stěžovatelka v uvedeném návrhu především uvádí, že zpracování změny územního plánu je spojeno s nezbytností vynaložit nemalé finanční prostředky obce, která je v souladu s § 38 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), povinna využívat veškeré prostředky i svůj majetek účelně a hospodárně. Efektivní využívání finančních prostředků obce představuje důležitý veřejný zájem, který si zaslouží zvláštní ochranu. Finanční prostředky, které by byly vynaloženy na proces pořizování změny v případě nepřiznání odkladného účinku, by byly vynaloženy zbytečně, neúčelně a nehospodárně, pokud by došlo v mezidobí ke zrušení napadeného rozsudku. Tyto skutečnosti jsou tak způsobitelné nenapravitelně a nezvratně zasáhnout do práv stěžovatelky.

[4] Stěžovatelka poukazuje i na to, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se nemůže nepřiměřeným způsobem dotknout navrhovatele, neboť by do rozhodnutí kasačního soudu fakticky nemohl využívat pozemek. V případě přiznání odkladného účinku by navrhovatel mohl předmětný pozemek využívat v souladu s regulativy dle kapitoly f/1.1.4 územního plánu obce Úholičky.

[5] Závěrem stěžovatelka tvrdí, že přiznáním odkladného účinku nevznikne újma žádným dalším osobám, neboť předmětná část opatření obecné povahy, která byla napadeným rozsudkem zrušena, se dotýká pouze pozemku ve vlastnictví navrhovatele.

[6] Navrhovatel se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[7] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku a dospěl k závěru, že podmínky pro vyhovění tomuto návrhu podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou splněny.

[8] Podle § 107 s. ř. s., kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž za tím účelem přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *je ke přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a současně přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[9] Z citovaného ustanovení je zjevné, že odkladný účinek lze na základě návrhu stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně. Tak tomu v posuzované věci není, jak kasační soud dále vyloží.

[10] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedená obecná východiska nemůže přisvědčit nynější argumentaci stěžovatelky, neboť na jejím základě nebyl splněn již první materiální předpoklad pro přiznání odkladného účinku. Podle stěžovatelky v případě nepřiznání odkladného účinku a provedení změny opatření obecné povahy, na kterou budou vynaloženy finanční prostředky, vznikne nenapravitelná újma ve smyslu ztráty finančních prostředků. Přitom stěžovatelka je povinna podle zákona o obcích své finanční prostředky využívat efektivně. Tato prostá skutečnost u stěžovatelky však újmu či nepoměrně větší újmu, než by vznikla jiným osobám přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, bez dalšího nezakládá.

[11] Soudem zrušená část opatření obecné povahy je územním plánem obce. Jedná se tedy o nástroj územního plánování, jinými slovy dokument stojící na samém počátku řetězce dalších konkrétních rozhodnutí vedoucích k realizaci zde zakotvených záměrů. Zrušením části takového dokumentu se na *statu quo* nic nemění, a nelze tedy v daném případě úspěšně dovozovat, že by v důsledku napadeného rozsudku hrozila stěžovatelce jako veřejnoprávní korporaci nepoměrně větší újma, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2013, č. j. 3 AOs 1/2013 - 38).

[12] Nejvyšší správní soud již ve své předešlé judikatuře také vyslovil, že u žádosti o přiznání odkladného účinku se očekává dostatečně konkretizované tvrzení, v čem újma spočívá, a uvedení jejího rozsahu, případně intenzity a zároveň musí žadatel svá tvrzení řádně doložit (viz např. usnesení ze dne 14. 7. 2013, č. j. 6 AOs 2/2013 - 50). Těmto požadavkům však stěžovatelka v nynější věci nevyhověla. Finanční újmu ani přibližně nevyčíslila ani nespécifikovala, o jaké vynaložené prostředky se jedná.

[13] Smyslem institutu odkladného účinku je odvrátit újmu, která by žadateli vznikla, kdyby nebyl odkladný účinek přiznán. Pokud stěžovatelka spatřuje újmu v tom, že zrušením opatření

pokračování

obecné povahy přišly vlastní prostředky a úsilí vynaložené na jeho přípravu vniveč, nemůže v tomto ohledu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nic změnit. Zda bude tyto prostředky možno z pohledu stěžovatelky považovat za nadarmo vynaložené, se bude odvíjet až od konečného rozhodnutí o kasační stížnosti. Na okraj lze poznamenat, že zrušení opatření obecné povahy nemusí pro stěžovatelku samo o sobě znamenat, že by veškeré finanční a jiné prostředky vynaložené na jeho přípravu přišly vniveč, neboť stěžovatelce nic nebrání po zapracování výtek krajského soudu vydat nové opatření obecné povahy s využitím zbylé části opatření obecné povahy. Jinými slovy, hrozící újma tvrzená stěžovatelkou je ryze hypotetická a vychází pouze z úvahy, že v případě zrušení napadeného rozsudku by došlo k nadbytečnému vynaložení finančních prostředků na změny opatření obecné povahy.

[14] Odůvodňuje-li stěžovatelka tvrzenou újmu též skutečností, že navrhovatel nepřiznáním odkladného účinku ničeho nezíská, neboť je jakýkoliv stavební záměr za současného stavu fakticky zcela vyloučen, nelze s tím souhlasit především pro výše uvedené. Stěžovatelka dostatečně netvrdila a ani neprokázala vznik své újmy. Prostým tvrzením, jímž vyvrací vznik újmy navrhovatele, ničeho nezmění na závěru o nesplnění prvního materiálního předpokladu pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[15] S ohledem na právě uvedené se Nejvyšší správní soud zbylými předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již nezabýval. Jak výše vyloženo, všechny tři předpoklady musejí být splněny kumulativně.

[16] Nynějším rozhodnutím však Nejvyšší správní soud nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu